

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. γ. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 45
264—Γραφείον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Λέγεται ὅτι διακροῦντος τοῦ Ῥωσοτουρκικοῦ πολέμου δύο Τουρκαλβανοὶ ἐπεσκεψθήσαν τὰς Ἀθήνας ὅπως γνωρίσωσι τὸν τόπον καὶ τοὺς κατοίκους ἐκ τοῦ πλησίον. Οἱ ξένοι οὗτοι ἐσχετίσθησαν μετὰ πολλῶν κατοίκων, περιῆλθον τὰς ἀρχαιότητας καὶ ἐθαύμασαν τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νέων Ἀθηνῶν, ἐξέπληξε δὲ αὐτοὺς πρὸ πάντων ἡ καλλονὴ τῆς φύσεως, ἡ καθαριότης τῶν ὁδῶν, αἱ πλατεῖαι κτλ. Ἀντιθέτως ὁμως πρὸς πάντα ταῦτα ἐξεπλάγησαν διὰ τὰς βλασφημίας καὶ τὰς κατὰ τοῦ Θεοῦ, Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑβρεῖς, ἃς ἤκουον τόσον βαναύσως καὶ τόσον ἀυστόλως προφερομένας ἐν πλήρει ἀγορᾷ καὶ οὐδεὶς ὁ ἐπιπλήττων ἢ κωλύων τὴν φοβεράν καὶ ἀχρεῖαν ταύτην ἔξιν. Ἀναχωροῦντες εἶπον, ὅτι ἐὰν ὁ ἀνεπτυγμένος λαὸς τῆς πρωτεύουσας οὕτως ὑβρίζει τὸν Χριστὸν ὃν λατρεύει, βεβαίως δὲν θὰ φεισθῆ οὐδὲ τοῦ Μωάμεθ ὃν ἡμεῖς λατρεύομεν καὶ αὐτοὶ ἀποστρέφονται.

Βαρβαρωτέρα, ἀνηθικωτέρα καὶ μᾶλλον ἀντιχριστιανικὴ ἔξιν τοῦ ὑβρίζειν ὅ,τι ἱερὸν καὶ ὅσιον, δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ. Ὁ Μωάμεθανός θὰ ἐπιπλήξῃ τὸν χριστιανὸν ὅταν αὐτὸς ὑβρίξῃ τὸν Θεὸν καὶ ὁμως ὁ χριστιανὸς αὐτὸς ὑβρίζει αὐτὸν ὃν ὁμολογεῖ ὅτι λατρεύει ὡς τὸν Σωτῆρα του. Παρὰ τοῖς Εὐρωπαϊαῖς συνιστῶνται σύλλογοι σκοπὸν ἔχοντες τὴν υπεράσπισιν τῶν ζώων, παρ' ἡμῖν ὁμως μεγαλειτέρα ἀνάγκη ὑπάρχει συλλόγου σκοποῦντος τὴν υπεράσπισιν τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ, καθότι κατὰ τοσοῦτον φειδιώθημεν πρὸς τὴν ἔξιν ταύτην ὥστε οὐδέποτε αὕτη στιγματίζεται εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε ἀπὸ τοῦ ἀμβώνου.

Ἡ Ἀθηνῶν ἐχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἠθικὴν προαγωγὴν τῆς κοινωνίας, διαμαρτύρεται κατὰ τῆς βαναυσότητος ταύτης καὶ επικαλεῖται τὴν σύμπραξιν πάντων τῶν ἐναρέτων πολιτῶν, ὅπως ἕκαστος τυχούσης εὐκαιρίας σπηλιτεύῃ τὴν ἔξιν ταύτην καὶ προσπαθῆσῃ νὰ πείσῃ τοὺς ὑβριστὰς τούτους, ὅτι ἀμαρτάνουσι κατὰ τοῦ Θεοῦ καὶ βλάπτουσιν ἑαυτοὺς. Ἐπικαλούμεθα ἰδίως τὴν συνδρομὴν τῶν γονέων, τῶν διδασκάλων, τῶν

προϊσταμένων ὡς καὶ τῶν θρησκευτικῶν διδασκάλων τοῦ λαοῦ ὅπως ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ κύκλῳ λάβῃ ὠρισμένα μέτρα πρὸς ἐντελῆ κατάπαυσιν τῆς ἔξως ταύτης ἥτις ζημιοὶ οὐ μόνον τὸν βλάσφημον ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν οὗτος ἀνήκει.

ΔΙΗΓΗΜΑ

[ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ].

ΠΩΣ ΕἰΣ ΟΒΟΔΟΣ ΠΑΡΗΓΑΓΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΝ

ἩΤΟΙ

Ἡ ΤΙΜΙΟΤΗΣ ΕἶΝΑΙ Ἡ ΑΡΙΣΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Ὁ Δικ καὶ τὰ μῆλα.

[Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 7].

Εἶτα ἐλάλησε περὶ πραγμάτων πολὺ νέων διὰ τὸν μικρὸν Δικ. Ἐλάλησε περὶ ἀμαρτίας καὶ κολάσεως, καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ περὶ μετανοίας καὶ οὐρανείου βασιλείας, δι' ἀπλῶν ἀλλὰ φυσικῶν εἰς τὸν γέροντα λόγων, ὅστις ἦτον ἀπλοῦς καὶ αὐτὸς ὡς παῖς, καὶ ὁμως ἦτο συνετώτερος καὶ μᾶλλον εὐμαθὴς εἰς τὰς πολυτίμους ταύτας ἀληθείας ἢ ὅσον πολλοὶ τρανοὶ πεπαιδευμένοι. Ἐλάλησεν ἕως οὗ οἱ κυανοὶ τοῦ παιδὸς ὀφθαλμοὶ ἐπληρώθησαν δακρύων, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην οὐχὶ ἐκ τρόμου μήπως σταλῇ εἰς τὴν φυλακὴν, ἀλλ' ἐκ θλίψεως διότι διέπραξε τοιαύτην ἀδικίαν. Διότι ὁ Δικ εἶχε τρυφερωτάτην καρδίαν, καὶ ἔτοιμον νὰ δεχθῆ ὅ,τι ἐλέγετο εἰς αὐτόν. Ἐφερεν ἔξω τῶν θυλακίων του τὰ τρία μῆλα καὶ εἶπεν εἰς τὸν Βάλτερς νὰ τὰ ἀπομακρύνῃ ἀπ' αὐτοῦ.

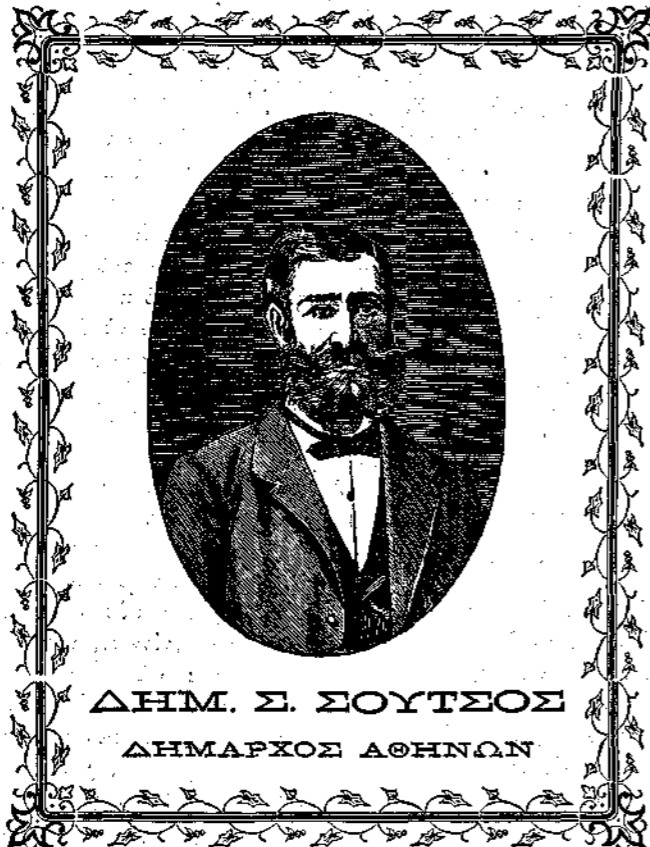
Ἄλλὰ δὲν εἶναι ἰδικά μου, δὲν δύναμαι νὰ τὰ λάβω,» εἶπεν.

Ἄνοιπὸν θὰ τὰ ρίψω ἔξω,» εἶπεν ὁ Δικ.

Ἄν θὰ ἦτο δίκαιον,» εἶπεν ὁ Βάλτερς, «διότι δὲν ἀνήκουσιν εἰς σὲ ἀλλ' εἰς τὴν γυναῖκα.»

νέρονται εις Ιεροσόλυμα αλλά και τους εκεί διαμέ-
νοντας απόρους άποίκους, ήδη δε ήρξατο και την ά-
νοικοδόμησιν της πόλεως. Έδωκε παραγγελίας: Ινα
ετοιμασθώσιν αι περί τών Ιούδα Τοράχ οικημάτων
γαίαι προς καλλιέργειαν. Οι βράχοι θέλουσι πάλιν με-
ταβληθῆ εις κλιμακωτούς άγρούς, ως ήσαν εις τας ή-
μέρας του Σολομώντος, και θέλουσι διαιρεθῆ εις είκοσι
η δύο τμήματα. Κατασκευάζεται δε η γιγαντιαία δε-
ξαμενή εν τῷ κέντρῳ τών άγρῶν τούτων προς άρδευσιν.
Ήδη δε κατασκευάζεται και σιδηρόδρομος μεταξύ
Ιόππης και Ιεροσολύμων. Το πρόσκομα προς τον σκο-
πόν τούτον μέχρι τούδε ήν η έλλειψις καυσίμου ύλης

άλλ' ήδη άπεδείχθη ότι τοιαύτη δύναται εις μεγά-
λην ποσότητα να ληφθῆ εκ τών άνεξαντλήτων στρω-
μάτων ξυλάνθρακος υπό την Νεκράν Θάλασσαν ευρι-
σκομένου αναμειγμένου μετ' ασφάλτου. Η καύσιμος
αυτη ύλη είναι η πλουσιωτέρα και αυτών τών ασφαλ-
τωδών άνθράκων. Τα έξοδα της παρασκευής ταύτης
υπολογίζονται περί τας 15 δρ. τον τόνον.
Η γραμμή τών Ιεροσολύμων θά επεκτείνεται εκ
τών Ιεροσολύμων προς την κοιλάδα του Ιούδα διευ-
θυνομένη προς την Δαμασκόν και ειτα προς την πε-
διάδα του Εύφρατου προς ανατολάς. Άληθώς ο κά-
σμος κινείται!

ΔΗΜ. Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΦΙΛΟΙ ΣΥΝΔΗΜΟΤΑΙ,

Άναδειχθείς δια της ελευθέρας ύμών ψήφου δήμαρχος Άθηναίων, συναισθάνομαι βαθύτατα και την προς ύμās
οφειλομένην άπεριόριστον ευγνωμοσύνην και το βάρος τών καθηκόντων, τα όποια μοι επιβάλλει η επιφανής θέσις
του δημάρχου της πρωτευούσης. Εγώ, φίλοι συνδημόται, δέν ειμαι, ως με γνωρίζετε, ο άνθρωπος τών επιδεικτικῶν
λόγων και ύποσχέσεων. Ο,τι όμως από τούδε δύναμαι έσκεμμένος και ευσυνειδήτως να ύποσχεθῶ, εινε ότι καθ'
όλον το διάστημα της τετραετούς ύπηρεσίας μου θέλω έργασθῆ όλαις δυνάμεσι προς άνόρθωσιν και βελτίωσιν τών
πραγμάτων του ήμετέρου δήμου. Συνειδώς τας ήθικās και ύλικās ανάγκας της πρωτευούσης της Ελλάδος, θέλω
άφοσιωθῆ ολοψύχως εις θεραπείαν αυτών. Έλπίζω δε, φίλοι συνδημόται, ότι δέν θέλετε μοι άρνηθῆ την προς τούτο
ισχυράν συνδρομήν σας. Έπ' αυτης στριζόμενος, πέποιθα ότι θέλω άνταποκριθῆ εις τας περι έμου προσδοκίας.

Δέχθητε αυθις, φίλοι συνδημόται, την βαθυτάτην ευγνωμοσύνην μου και τους αδελφικούς μου ασπασμούς.
Έν Αθήναις, τη 9 Απριλίου 1879.

Ο ήμέτερος
Δ. Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ.

Συμπληροῦντες τās εν τῷ προηγουμένῳ αριθμῷ πλη-
ροφορίας περι τών Ζουλου και του βασιλέως αυτών Σε-
τιδάγιο, παρατίθεμεν σήμεραν τρεις τύπους εκ τών
Ζουλου. Οι Ζουλου άνήκουσιν εις την φυλήν τών Κά-

φρων ών μέρος αποτελοῦσιν. Καίτοι ήμιομαδικός λαός
οι Κάφροι κατοικοῦσι πληθυσμένας πόλεις, ικανώς με-
γάλης εκτάσεως ομοιαζούσας προς μεγάλας πεδιάδας.
Έχουσι πολυπληθῆ ποιμνια και καταγίνονται εις την

γεωργίαν. Έχουσι μεγίστην
προς τα πολεμικά έργα κλί-
σιν, και πολεμοῦσι μετ' άφο-
βίας. Ευκίνητοι όντες και έ-
λαφροί δύναται να πηδῶσιν
επί τών αποτόμων βράχων
και λόφων των εις τοιοῦτον
βαθμόν ώστε οι πεζοί άγ-
γλοι στρατιῶται δυσκολεύον-
ται να τους καταφάνωσι
φεύγοντας. Έκ τούτου η άγ-
γλική κυβέρνησις ήναγκάσθη
να αποστείλῃ Ιππους πολ-
λοῦς όπως οι πεζοί στρατιῶ-
ται καταδιώκωσιν αυτούς έ-
φιπποι.

ΚΛΕΙΕ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΣΟΥ.

Α'. Χάριν της υγείας σου.
Ο άνθρωπος δέν να αναπνεύει
δια της ρινός καθότι η άτμο-
σφαίρα η ούτως εισερχομένη
εις τους πνεύμονας μετράζε-
ται και καθαρίζεται και κα-
θίσταται κατάλληλος δι' αυ-
τούς, ένῶ η εκ του στόματος
εισερχομένη προσβάλλει αυ-
τούς και ενσπείρει τα πρώτα
σπέρματα της φθίσεως.

Β'. Χάριν του κοινοῦ ά-
γαθού. Πόσων ενοχλήσεων δέν
ήθελεν άπαλαγή η κοινωνία,
εάν ο άνθρωπος ήκολούθει τās
προμηθείας της φύσεως, ήτις
επρόκεισεν αυτόν με δύο ο-
φθαλμούς και δύο ότα αλλά
με εν στόμα, ήτοι ν' ακούῃ
μὲν και να βλέπῃ πολλά,
αλλά να λέγῃ όλίγα! Ποσά-
κις ο φλύαρος, ώθούμενος υπό
άκαταδαμάστου μανίας προς
το λέγειν προτβάλλει και
αυτήν την ιερότητα της έ-
χευμθείας και διεγείρει ψυ-
χρότητα, επιφέρει διαπληκτι-
σμούς, ενσπείρει διχονοία; και
σκάνδαλα! «Πάν είδος θη-
ρίων» λέγει ο Άπόστολος Ιά-
κωβος και πτηνών, έρπε-
τών και θαλασσιών, δαμά-
ζεται, και εδαμάσθη υπό της
άνθρωπίνης φύσεως την γλώσ-
σαν όμως ουδεις τών ανθρώ-
πων δύναται να δαμάσῃ, ει-
ναι ακράτητον κακόν, μεστή
θανατηφόρου φαρμάκου». (Ιά-
κωβος γ', 7, 8).

Ο ΑΝΑΒΡΕΞΗ

διηρομένοσ τόν βίον του εἰς τόν φίλον του Marmier.

(ὑπό τῆς κυρίας Α. Γ. Π.)

Ἐγεννήθη εἰς τὴν Ὀδενσίαν, (*Odense*) πόλιν τῆς Φινίας. Ὁ δὲ πάππος μου καὶ ἡ προμήτωρ μου ἦσαν ποτὲ πλούσιοι, ἀλλ' ἔνεκα ἐπανειλημμένων οικογενειακῶν ἀτυχημάτων, ἀπώλεσαν πᾶν ὅ,τι εἶχον καὶ κατὰ τὴν γέννησίν μου δὲν διετήρουν πλέον εἰ μὴ τὴν εὐλιβεράν ἀνάμνησιν τοῦ καταστραφέντος μεγαλείου των. Ὅσακις δὲ ἤκουον τὴν προμήτορά μου ἀναφέρουσαν περὶ τῆς πολυτελείας καὶ τῆς λαμπρότητος, ἥτις ἄλλοτε τὴν περιεκύκλου, ἠσθανόμην θλίψιν βαθεῖαν θεωρῶν τὴν πενιχρὰν κατάστασίν τῆς. Καὶ ὁ πατήρ μου, οὕτως ὁ βίος εἶχε προαγγελθῆ τσοῦτον ἄνετος καὶ ἐπιζήλος κατὰ τὴν νηπιᾶκὴν ἡλικίαν, αὐξήσεις κατήνησε νὰ γείνη χειρῶναξ καὶ νὰ ἐξασχῆ τὸ ἐπιτήδευμα τοῦ ὑποδηματοποιοῦ· τοιαύτη δὲ ἦτο ἡ πενία του, ὥστε ὅτε ἐνυμφεῖθαι δὲν εἶχε τ' ἀπαιτούμενα ν' ἀγοράσῃ κλίνην. Συνέβη ὅμως ν' ἀποθάνῃ εὐγενῆς τις κηδευθεὶς μετ' ἐκτάκτου πομπῆς· οἱ δὲ κληρονόμοι του μετὰ ταῦτα ἐξέθεσαν ἐπὶ δημοπρασίας, τὰ χρησιμεύσαντα εἰς τὴν νεκρώσιμον τελετὴν. Ὁ πατήρ μου λοιπὸν συνέλεξεν ὅσα χρήματα εἶχεν οἰκονομήσει καὶ δι' αὐτῶν ἠγόρασε μέρος τῆς κρηπίδος (*catafalque*) ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐκτεθῆ ἡ νεκροθήκη, διὰ νὰ τῷ χρησιμεύσῃ ὡς κλίνῃ. Εἰσέτι ἐνθυμούμαι τὰ μελανά καλύμματα αὐτῆς, ἅτινα καὶ τοι ἤδη πεπαλαιωμένα καὶ τετριμμένα, διετήρουν ὅμως τὰς κηλίδας, ἃς ἀφῆκαν ἐπ' αὐτῶν αἱ νεκρικοὶ λαμπάδες. Ἐπὶ τῶν πενήμιων ἐκείνων καλυμμάτων ἐγεννήθη ἐγὼ! Ἐν τούτοις ὁ πατήρ μου ἐξηκολούθει τὸ ἐπιτήδευμά του, ὕπερ ἔβαινεν ἐίποτε καλῶς, ἐνίστε μετριώτατα, ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς καὶ τῶν ἀγοραστῶν· ἐν ἐνὶ λόγῳ, εὐρισκόμεθα εἰς διηνεκῆ ἐνδειαν καὶ ὅμως διετηρούμεθα εἰς τὴν ζωὴν. Ὅτε δὲ τὴν ἐσπέραν μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν ἡ μήτηρ μου παρέθετον ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ πενιχρὸν μας δείπνον, εὐρισκομεν ἐνίστε καὶ τοι ἐν τῇ καταστάσει ἐκείνῃ, στιγμᾶς τινος φαιδρότητος, ὣν μετὰ συγκινήσεως πάντοτε ἀναμιμνήσκομαι.

Ὅτε δὲ ἐφθασα εἰς ἡλικίαν καθ' ἣν ἠδυνάμην νὰ πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, με εἰσῆγαγον εἰς τι ἐργοστάσιον, ἔνθα εἰργαζόμεν ἡμετέροις δι' ἅλης τῆς ἡμέρας καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἀνάσεως ἐφοίτων εἰς τὴν σχολὴν τῶν ἀπόρων παιδῶν, ὅπου ἐμάθηθον νὰ ἀναγινώσκω, νὰ γράφω καὶ νὰ ἀριθμῶ. Ἀλλὰ γείτων τις, ὅστις με εἶχε λάβει εἰς συμπάθειαν, μοι ἐδάνεισεν ὀλίγα βιβλία καὶ διήλθον ὅσα δράματα καὶ ὅσας βιογραφίας ἐνδόξων ἀνδρῶν ταῦτα περιεῖχον· αἱ δὲ ἀναγνώσεις ἐκείναι μοι διήγειραν συναισθήσεις παραδόξους. Ὑψωσα τὸν παιδικὸν νοῦν μου ὑπεράνω τοῦ ταπεινοῦ ἐπαγγέλματος, ὅπερ ἐξήσκουν καὶ ἠσθάνθη προὐστικῶς μὴν ὅτι καὶ ἐγὼ εἶχον τὴν δύναμιν νὰ γείνω ἐνδοξός. Ἀλλ' ἤμην μόλις δωδεκαετής, ὅτε ἀπέθανεν ὁ πατήρ

μου καὶ μείνας μόνος μετὰ τῆς μητρὸς μου ἐξηκολούθουν τὴν ἐργασίαν μου χωρὶς ὅμως ν' ἀφήσω τὰ ὄνειρα καὶ τοὺς πόθους μου.

Εἶχον φωνὴν καθαρὰν καὶ μελωδικὴν καὶ ἐνῶ ἐψαλλὸν εἰς τὸ σχολεῖον, πολλάκις ὁ διδάσκαλός με ἐπήγει καὶ οἱ διαβάται ἐσταμάτουσαν ἵνα μοι ἀκροασθῶσιν. Ἐγουνάσθη ἐπίσης εἰς τὴν ἀπαγγελίαν διαφόρων τεμαχίων, ἅτινα εἶχον ἀναγνώσει εἰς τὰς κωμωδίας καὶ τὰ δράματα· οἱ δὲ γείτονες, οἵτινες ἤρχοντο ἵνα με ἀκούσωσι βλέποντες τὰς χειρονομίας μου καὶ τὸ σοβαρὸν μου ὄψος, ἐβεβαίουν ὅτι ἤθελον ἐπιδώσει θυμασίως ὡς ἠθοποιός. Ἀλλ' ἡ μήτηρ μου, ἥτις οὐδέποτε εἶχεν ἐξέλθει τῆς γενεθλίου τῆς πόλεως, ἀκούσασα τοὺς λόγους τούτους ἀνελόθη εἰς δάκρυα· διότι τὸ μόνον μέλλον, ὕπερ ἤχετο δι' ἐμὲ ἦτο τὸ τοῦ τιμίου χειρῶνακτος· ἐγὼ ὅμως δὲν ἤθελον νὰ ἐγκαταλείψω τὰς ἀποφάσεις μου καὶ συνέλεγον μεθ' ὑπομονῆς, ὅσα χρήματα ἠδυνάμην νὰ οἰκονομήσω ὅποια δὲ ἦτο ἡ χαρὰ μου, ὅτε ἡμέραν τινὰ ἐπιθεωρήσας τὸ ταμεῖόν μου εὗρον ἐν αὐτῷ 33 φράγκα! Μοι ἐφάνη ὅτι ἤμην κάτοχος περιουσίας ἀνεξαντλήτου, ὥστε ὁ μόνος μου πόθος ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἦτο τὸ νὰ ἀναχωρήσω. Μάτην ἡ μήτηρ μου με ἐνουθετεῖ καὶ προσεπάθει νὰ με ἀποτρέψῃ τοῦ σκοποῦ μου· μοι ἔλεγεν ὅτι εἶχεν εὖρει καλλίστην θέσιν παρὰ τινὶ βάρπτη, ὅτι μετὰ βραχὺ διάστημα μαθητείας ἤθελον ἀρχίσαι νὰ λαμβάνω ἡμερομισθίον ἱκανὸν πρὸς διατροφὴν μου, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου ἠδυνάμην νὰ προβιβασθῶ εἰς πρωτομάστορον καὶ μετὰ ταῦτα, τίς οἶδεν, ἴσως ἡμέραν τινὰ ἤθελον ἀξιώθῃ ν' ἀποκτήσω ἰδικόν μου ἐργαστήριον βραπτικῆς.

Ἀλλ' ὅλα ταῦτα, ἅτινα ἐνθουσίαζον τὴν μητέρα μου καὶ ἔκαμνον τὴν φιλόστοργον καρδίαν αὐτῆς νὰ πάλῃ ὑπὸ ἐλπίδος, εἰς ἐμὲ οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἐπροξένουν. Ἥμην ἤδη δεκατετραετής, ἀν δὲ καὶ μηδὲνα ἐγνώριζον ἐν τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ ὁποίου ἠδυνάμην νὰ ζητήσω συμβουλὴν, φωνή τις ἐνδόμουχος μοι ἔλεγεν ὅτι πρέπει ν' ἀναχωρήσω.

Ἀλλὰ πρὶν ἢ ἡ μήτηρ μου συγκατανεύσῃ εἰς τὸ νὰ μοι δώσῃ τὴν ἀδειαν ταύτην, ἦν τσοάκις τῆς ἐξήτουν μετὰ παρακλήσεων, ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ ἀπόπειράν τιναν.

Ἦπῃρχεν ἐν τῇ πόλει μας γράφια τις γνωστὴ διὰ τὴν μαντικὴν τῆς τέχνης καὶ χαίρουσα φήμην ἄλλης Σιβίλλης· καὶ τοι δὲ ἐχαρκτηριζέτο, ὡς μάγισσα ὑπὸ τῶν καλῶν χριστιανῶν, τοῦτο δὲν ἐμπόδιζε πλείστους ἐκ τῶν κατοίκων τῆς Ὀδενσίας τοῦ νὰ προστρέχωσιν εἰς αὐτὴν καὶ νὰ τῇ ἀπονέμωσι βαθύτατον σέβας. Ὀμιλοῦντες δὲ περὶ αὐτῆς ἐβεβαίουν ὅτι ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τὸ μέλλον διὰ τῶν χαρτίων ἢ τῇ συνεργείᾳ μυστηριωδῶν ἐπικλήσεων, ὅτι δὲν ἐλανθάνετο προσδιορίζουσα εἰς τὰς νεάνιδας τὴν ἐποχὴν τοῦ γάμου των καὶ εἰς τοὺς γέροντας τὰ τῆς συγκομιδῆς, τὰ τῆς διαρκείας τοῦ χειμῶνος καὶ ἄλλα παρόμοια.

Πρὸς τὴν γυναῖκα λοιπὸν ταύτην ὑπῆγεν ἡ μήτηρ μου καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τιμήσῃ τὴν οἰκίαν μας διὰ

τῆς παρουσίας τῆς. Ὅτε δὲ ἤλθεν ἐσηκώθη ἀμέσως εἰς προὔπαντήσιν τῆς, τὴν ἔλαβεν ἀπὸ τῆς χειρὸς καὶ καθίσασα αὐτὴν ἐπὶ τῆς κλίνης, τῇ προσέφερε τέιον ἐντὸς τοῦ ὠραιότατου ἐκ τῶν κυπέλων μας. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀφοῦ τῇ διηγήθῃ τὰ κατ' ἐμὲ, ἐζήτησε τὴν συμβουλὴν τῆς. Τότε ἡ μάγισσα μετὰ μεγάλης σοβαρότητος ἔθεσε πρῶτον τὰ δίοπτρά τῆς ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς ρινὸς καὶ μετὰ ταῦτα ἔλαβε τὴν ἀριστεράν μου χεῖρα καὶ τὴν παρετήρησεν ἐπὶ πολλὴν ὥραν προσεκτικῶς, ἐπειτα δὲ ἤγειρε τὴν κεφαλὴν τῆς καὶ με ἐθεώρησεν ἀσκαρδαμυκτὶ συμβουλευθεῖσα δὲ καὶ πάλιν τὴν χεῖρά μου ἐγνωμοδότησε τέλος θετικῶς καὶ μετὰ φωνῆς ἐπισήμου, ὅτι ἐσπέραν τινὰ ὀλόκληρος ἢ πόλις τῆς Ὀδενσίας θέλει φωταγωγηθῆ πρὸς τιμὴν μου.

Οἱ λόγοι λοιπὸν οὗτοι τῆς Σιβίλλης ἦσαν ἐξ ἐκείνων, οἵτινες δὲν ἀφίνουσιν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν καὶ ἐπομένως ἡ μήτηρ μου, ἥς οἱ φόβοι διεσκαδίσθησαν ἐν τῷ ἄμα, ἐναγκαλισθεῖσά με φιλοστόργως μοι ἔδωκε τὴν εὐχὴν τῆς.

[Ἔπειτα συνέχεια]

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ΚΑΤΖΗ ΚΩΣΤΑ

Κατὰ τὴν Ἐκθεσιν τῆς διαχειρίσεως τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῶν ἀεμινηστῶν Γ. καὶ Αἰκ. Κατζῆ Κώστα, τοῦ ἔτους 1878 τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο κατὰστημα κέκτηται περιουσίας χρηματικῆς μὲν 1,100,000 δρ., κτηματικῆς δὲ 600,000. Ἐν αὐτῷ διατῶνται 150 παῖδες διδασκόμενοι βραπτικὴν, ὑποδηματοποιῶν, λεπτοουργικὴν καὶ σιδηρουργικὴν, γράμματα δὲ μέχρι τῆς Β' τάξεως τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολεῖου καὶ ἐξήγησιν τοῦ Εὐαγγελίου ἀνὰ πᾶσαν Κυριακὴν. Ἐκτὸς τούτων διδάσκονται φωνητικὴν καὶ ὀργανικὴν μουσικὴν, γυμναστικὴν καὶ κηπουρικὴν. Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν τὸ κατὰστημα χωρεῖ 250 παῖδας διαιτῶνται δὲ νῦν ἐν αὐτῷ 150.

Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν δαπανῶν φαίνεται ὅτι διὰ τροφὴν, ἐνδυμασίαν καὶ πλῆσιν ἐνδυμάτων τῶν ὀρφανῶν δαπανῶνται ἐτησίως 51,470 δρ. Ἐπειδὴ τὰ τρία κοινύλια ταῦτα ἀποτελοῦσι τὴν κυρίως δαπάνην, ἐξάγομεν ἐκ τούτου ὅτι πρὸς διατήρησιν ἑνὸς ὀρφανοῦ ἐν τῷ κατὰστηματι ἀπαιτοῦνται 313:83 δρ. ἐτησίως ἦτοι 26 δρ. τὸν μῆνα. Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ὅμως σελ. 11 ἡ μηνιαία ἀντιμισθία πρὸς πρόσληψιν ὀρφανοῦ τίθεται εἰς δρ. 30 με ζηνίαν τοῦ κατὰστηματος δραχ. 15 ὡς ὑπολογιζομένων τῶν δαπανῶν δι' ἕκαστον ἄτομον εἰς δρ. 45. Ὅστε εἴαν τὸ κατὰστημα εἶναι πρόθυμον νὰ θυσιάσῃ δρ. 15 δι' ἕκαστον πληρόντα 30 δρ. ὑπότροφον, ἐπειδὴ ἡ βᾶσις τῆς δαπάνης εἶναι 26 δρ. ἠδύνατο νὰ παραλαμβάνῃ διὰ πληρωμῆς δρ. 11 τὸν μῆνα πλειοτέρους ὑποτρόφους ἀφοῦ μάλιστα τὸ κτήριον χωρεῖ. Ναι μὲν γίνονται καὶ ἄλλα ἐξόδα πλὴν τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων, ἀλλὰ ταῦτα εἶναι ἐξόδα γενικά καὶ ἀφύκτα δυνάμενα νὰ ἐκτείνωσι τὴν ὀφείλειαν αὐτῶν, ἀνευ ἀξήσεως, ἐπὶ πλειοτέρων προσώπων.

Περαιόντες τὴν σημειωτὴν ταύτην λέγομεν ὅτι ἡ διεύθυνσις τοῦ κατὰστηματος τούτου περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὸν τόπον ἡμῶν καὶ πληρέστατα ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς φιλανθρώπους διαθέσεις τῶν ἰδριτῶν καὶ εὐεργετῶν αὐτοῦ.

Ὁ ἐφευρέτης τοῦ ὑποβουχείου καλωδίου κ. *Cygnus W. Field* ἐώρτασε ἐν Νέα Ἰόρκῃ κατὰ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον τὴν εικοσιπενταετηρίδα τῆς βυθίσσεως τοῦ πρώτου καλωδίου. Ἦσαν δὲ περὶ τοὺς 1500 προσκεκλημένοι. Ὁ κ. *Field* ἐπληροφόρησε τοὺς ἐπισήμους φίλους του ὅτι ὑπὲρ τὰς 70,000 μιλίων ὑποβουχείου καλωδίου εἶναι ἤδη ἐν χρήσει· ὅτι ἡ ἐνέργεια τοῦ καλωδίου διπλασιάζεται διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς ἐξ ἀντιθέτου συγχρόνου ἀποστολῆς τηλεγραφημάτων καὶ ὅτι ἐλπίζει ὅσον οὕτω ὀλόκληρος ἡ γῆ θέλει περιζωσθῆ διὰ καλωδίου, καθότι ἔλαβον πληροφορίας ἐκ τοῦ βασιλέως τῶν Σανδβίχων νῆσων ὅτι ἐδόθη ἡ ἀδεια ἵνα αἱ νῆσοι αὗται ἐνωθῶσιν ἀφ' ἑνὸς μὲν μετὰ τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀφ' ἑτέρου δὲ μετὰ τῆς Ἰαπωνίας ἥτις συνδεθήσεται μετὰ τῆς Ἀσίας καὶ οὕτω τὸ σῦρμα θέλει κάμει τὸν κύκλον τῆς γῆς.

Ἡ μὲν ἐπιστήμη ὁσημέραι συντελεῖ διὰ τε τοῦ ἡλεκτρισμοῦ καὶ τοῦ ἀτμοῦ νὰ συνδέσῃ τὰ ἄκρα πρὸς τὰ κέντρα τῆς γῆς, ὁ δὲ χριστιανισμὸς δίδει χεῖρα βοηθείας τοῖς πάσχουσι καὶ τοῖς ἐν σκότει ἐυρισκομένοις, χειραφετῶν τοὺς δούλους, εἰρηνοποιῶν τοὺς πολεμίους, δίδων γλώσσαν γραπτήν, μεταφράζων καὶ κηρύττων τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ διαδίδων τὴν ἀγάπην καὶ τὴν διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ σωτηρίαν καὶ οὕτω ἤδη τοὺς παλμούς τῆς καρδίας δύναται νὰ αἰσθάνεται ἡ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένη ἀνθρωπότης. Καὶ ὅντως, πλησιάζει ἡ ἐκπλήρωσις τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Θεοῦ ὅτι οἱ ἄνθρωποι θέλουσι ζῆ ἐν τῷ κόσμῳ ὡς ἀδελφοὶ μέλη τῆς αὐτῆς οικογενείας ἢς Πατήρ εἶναι ὁ Θεός.

ΤΕΡΑΣΤΙΑ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΣΡΑΤΗΓΟΥ ΓΡΑΝΤ

Ὁ στρατηγὸς Γράντ μετὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ περιουσίαν του ἀπῆλθεν διὰ τῆς σουεδικῆς διόρυγος εἰς ἐπισκεψὴν τῆς Σινικῆς καὶ Ἰαπωνίας ἐπανελευσόμενος εἰς τὰς Ἡν. Πολιτείας διὰ τῆς Καλιφορνίας. Οἱ κορυφαῖοι τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος ἐν Ἀμερικῇ, εἰς δειγμὰ τῆς ὑπολήψεως τῆς ὁποίας ἀπολαύει ἐν ταῖς Ἡν. Πολιτεῖαις διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐκδουλεύσεις, παρασκευάζουσιν εἰς τὸν στρατηγὸν τεραστὴν ὑποδοχὴν ἐνεργηθησομένην ὡς ἐξῆς: Συνεννοήθησαν μετὰ τῶν σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ ὅπως καταβιβάσωσι τοὺς ναύλους τοῦ σιδηροδρόμου εἰς 25 δολλάρια δι' ἕκαστον ἄτομον, οὕτω δὲ νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν Καλιφορνίαν πρὸς προὔπαντήσιν τοῦ στρατηγοῦ 50,000 πρόσωπα. Ἡ τεραστία αὕτη ἐξόδος θέλει φθάσει εἰς ἅγιον Φραγκίσκον μίαν ἐβδομάδα πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ στρατηγοῦ, θέλει δὲ συνοδεύει αὐτὸν μέχρι τῆς κατοικίας του.

Η ΜΕΘΗ ΚΛΕΠΤΕΙ

Ἐκ τοῦ θυλακίου	—	τὰ χρήματα.
Ἐκ τῆς οἰκογενείας	—	τὴν εἰρήνην.
Ἐκ τῆς ἐστίας	—	τὴν φαιδρότητα.
Ἐκ τῆς οἰκίας	—	τὴν ἀνάπαυσιν.
Ἐκ τῆς συζύγου	—	τὸν σύζυγον.
Ἐκ τῶν τέκνων	—	τὸν πατέρα.
Ἐκ τοῦ σώματος	—	τὴν ὑγίαν.
Ἐκ τῆς καρδίας	—	τὴν ἀγάπην.
Ἐκ τοῦ νοός	—	τὴν φρόνησιν.
Ἐκ τῆς ψυχῆς	—	τὴν ζωὴν.

Οἱ μέθοσοι δὲν θέλουσι κληρονομήσει τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Α'. Κορινθ. ζ', 10.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Βασιλικῆς Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἀνακαλύψων προτίθεται νὰ ἐνώσῃ τὴν βόρειον μετὰ τῆς νοτίου παραλίας τῆς Ἀφρικῆς διὰ τηλεγράφου, ἵνα φέρῃ τὰ τμήματα τῆς Βικτωρίας, Νουάνης, Ἀνου-άμης, Οὐτζίτζης-Ζανζιβάρ, λίμνης Νουάσης καὶ τὸ ἀκρωτήριον τῶν Ἀποικιῶν εἰς ἄμεσον συκοινωνίαν μετὰ τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἀπόστασις τοῦ σώματος μεταξὺ Αἰγύπτου καὶ τοῦ ἀκρωτηρίου εἶναι περὶ τὰς 4,000 μίλια. Ἐνδεχόμενον δὲ ὅτι τὸ σύρμα τοῦτο θέλει παρακολουθήσει ἡ ἀμαξίτη ὁδὸς καὶ αὐτὴν πάλιν ὁ σιδηρόδρομος καὶ οὕτω ἔλθῃ ἡ τέως ἀγνωστος κεντρικὴ Ἀφρικὴ εἰς ἄμεσον σχέσιν μετὰ τὴν ἀγορὰν τῆς Εὐρώπης. Τὸ γιγάντιον τοῦτο ἔργον ἤρξατο διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς σωματεμπορίας καὶ τὴν διάδοσιν τῶν χριστιανικῶν φῶτων εἰς τὰ πλήθη τῆς Ἀφρικῆς.

* * * Ὁ κ. Στάνλεϋ λέγεται ὅτι προπαρασκευάζεται ὅπως ὁδηγήσῃ καὶ δευτέραν ἐκδρομὴν διὰ τῆς κεντρικῆς Ἀφρικῆς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐν Βρυξέλλαις Διεσθουῆς Ἑταιρίας.

* * * Ὁ πληθυσμὸς τῆς Κίνας ὑπολογίζεται περὶ τὰ 340,000,000, ἧτοι κατὰ πολὺ μικρότερος τοῦ μέχρι τοῦδε ὑπολογιζομένου.

* * * Ὁ πρῶτος κατασκευάσας χαλύβδινον γραφίδι ἦν ὁ ἐκ Βοστώνης τῶν Ἡν. Πολιτειῶν Williamson ἐν ἔτει 1800, χρυσοκόμος τὸ ἐπάγγελμα. Εὐρεθεὶς ἐσπέραν τινα ἐν τῷ σχολείῳ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ προχωρήσῃ διὰ τῆς πτερίνης, ἀπεφάσισε νὰ κατασκευάσῃ τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν τοιαύτην Ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐφευρέσεως ἔδωκε τοσαύτην ἐνασχόλησιν εἰς αὐτὸν καὶ ἕνα βοήθηον ὥστε ἐκ τῆς ἐργασίας ταύτης ὠφελεῖτο 3000 φράγκα κατὰ μῆνα. Μετὰ τινα χρόνον οἱ Ἄγγλοι ἔλαβον τὴν ἐφεύρσιν.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1878 οἱ ἐν Ἰνδίας ἀποθανόντες ἐκ δηγμάτων ὄψεων, ἢ καταθροωθέντες ἐξ ἀγρίων θηρίων ἀνέρχονται εἰς 21,682.

* * * Ὁ κ. Κάμιλλος Φλαμμариῶν διάσημος ἀστρονόμος ἐν Παρισίοις ἐδημοσίευσεν ἀρτίως πολλὰ ἀρθρα ὅπως ἀποδείξῃ ὅτι ἡ σελήνη εἶναι κατακημένη, διοργανίζει δὲ νῦν ἐπιτροπὴν ὅπως συλλέξῃ τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς κατασκευὴν τηλεσκοπίου ἰκανῆς δυνάμεως, ὅπως ἴδῃ τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας. Ὑπολογίζει τὴν δαπάνην τοῦ ὄργανου τοῦτου εἰς ἕν ἑκατομμύριον φράγκων.

* * * Ἐν ἔτει 1869 οἱ Ἡν. Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς ἐξήγαγον 3,777 δολλ. ἀξίας χάρτου πρὸς γραφὴν. Πέντε ἔτη βραδύτερον ἡ ἐξαγωγή ἀνήλθεν εἰς 662,332 δολλ.

ΕΙΣ ΜΑΡΚΟ ΜΠΟΤΣΑΡΙ

(Ἀπόσπασμα).

[Ἐκ τῶν τοῦ Σολωμοῦ].

Ἡ δόξα δεξιᾷ συντροφεύει
Τὸν ἄντρα, ποῦ τρέχει με κόπους
Τῆς Φήμης τοὺς δυσβάτους τόπους,
Καὶ ὁ Φθόνος τοῦ στέκει ζερβιά,
Μὲ μάτια με χεῖλη πικρά.

Ἄλλ' ὅποτε ἡ μοῖρα του γράφῃ,
Τὸν δρόμον τοῦ κόσμου νὰ πάψῃ,
Ἡ Δόξα καθίζει μονάχῃ
Ἐπὶ τὴν πλάκα τοῦ τάφου λαμπρῆ,
Καὶ ὁ Φθόνος ἄλλου περπατεῖ.

Ἐπὶ τὴν πλάκα τοῦ Μάρκου καθίζει
Ἡ Δόξα λαμπράδες γιομάτῃ
Κλεισμένο γιὰ πάντα τὸ μάτι,
Ὅπου ἔχε πολέμου φωτιά.—
Ἐλάτε ν' ἀκούσατε, παιδιά!

Σοφοὶ λεξιθῆρες, μακρῶς,
Μὴ λάχῃ σὰς βλάψω τ' αὐτίκα
Τρεχάτε ἔς τὰ μνημάτα μέσα,
Καὶ ψάλτε με λόγια τρελλά—
Ἐλάτε ν' ἀκούσατε, παιδιά!

Τὸ λείψανο, ποῦ ἔχε γλυτώσει
Ὁ Πρίαμος με θρήνους, με δῶρα,
Ἐγύριζε ὀπίσω τὴν ὄρα,
Ποῦ πέφτει ἔς τὴν ὄψιν τῆς γῆς
Τὸ φῶς τὸ γλυκὸ τῆς αὐγῆς.

Ἐβγήκαν μαζῇ τῆς θλιμμένης
Τρωάδας ἀπ' ὅλα τὰ μέρη
Γυναῖκες, παιδάκια καὶ γέροι,
Ἐθρηδόντας, νὰ ἴδωσιν τὸ κορμὶ
Ποῦ χάνει γι' αὐτοὺς τὴν ψυχῆ.

Κλεισμένο δὲν ἔμεινε στόμα
Ἀπάνου ἔς τοῦ Μάρκου τὸ σῶμα
Ἀπέθαν', ἀπέθαν' ὁ Μάρκος
Μιά θλίψη, μία ἄκρα βοή,
Καὶ θρήνος καὶ κλάψα πολλή.

* * *

Παρόμοια ἤχώ θὰ λαλήσῃ,
Τοῦ κόσμου τὴν ὑστέρη μέρα,
Παντοῦ ἔς τὸν καινούριον αἴρα
Παρόμοια ἔς τοὺς τάφους θὰ ἐμβῇ,
Νὰ κάμῃ καθέννας νὰ ἐβῆ.

ΕΙΔΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀθηναϊδος» προσφέρει εἰς τὸν ἀποστέλλοντα τὰ χρήματα 10 νέων συνδρομητῶν ἐν ἀντίτυπον «Τὰ Εὐρεσιζόμενα τοῦ Σολωμοῦ» ἢ ἕνα τόμον τῆς Ἑρμηνείας τῶν Εὐαγγελίων ὑπὸ Γ. Κωνσταντίνου.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ κρ-
συνδρομηταὶ δύνανται ν' ἀποστείλωσι τὰς σκλ-
δρομάς των διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, γ-
υλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.